

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **A. M.**, zastoupené Mgr. Jakubem Krčem, advokátem se sídlem ve Frýdku – Místku, Jiráskova 457, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě – Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2015 č.j. MSK 107634/2015, ve věci nezbytných úprav,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2015 č.j. MSK 107634/2015, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 30.6.2015 č.j. MMFM 78116/2015, kterým bylo rozhodnuto, že se nenařizuje provést nezbytné úpravy v souvislosti se stavbou tepelného čerpadla na fasádě rodinného domu č. p. X, N. D. – H. na pozemku st. p. X v k. ú. Frýdek.

V podané žalobě žalobkyně vymezila tyto žalobní body:

- 1)** Správní orgány porušily zásadu materiální pravdy vymezenou ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), když dostatečně nezjistily skutkový stav věci. Měřením hladiny hluku provedeným dne 14.3.2013 bylo dle stanoviska Krajské hygienické stanice (dále jen KHS) zjištěno překročení hygienického limitu ve smyslu nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, v platném znění (dále jen nařízení č. 272/2011 Sb.). Následně bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí, jímž byla vlastníkům nemovitosti a tepelného čerpadla uložena povinnost provést nezbytné úpravy, které bylo následně rozhodnutím žalovaného č.j. MSK 73049/2014 zrušeno, ale pouze z důvodů rozpornosti s právními předpisy, nikoliv z důvodů, že by uložená povinnost byla nepotřebná.
- 2)** Žalobkyně považuje za neodůvodněný a nepřezkoumatelný postup stavebního úřadu, který poskytl manželům M. lhůtu 45 dní k předložení závazného stanoviska KHS doloženého novým měřením. Následně jim poskytl ještě lhůtu další, přestože předchozí zjištění byla nadále použitelná a nebyla relevantním způsobem zpochybněna.
- 3)** Způsob měření hluku, které proběhlo dne 30.4.2015, popsany v protokolu č. H 115/15 nemůže obstát z hlediska požadavků nařízení č. 272/2011 Sb., a to zejména délkou měření (§ 12 nařízení č. 272/2011 Sb.). Měření probíhalo pouze cca 20 minut, v noci nebyl hluk prokazatelně měřen vůbec. Provedené měření je proto jako podklad k závaznému stanovisku KHS nepřezkoumatelný a nepoužitelný. Dále žalobkyně uvedla, že není pravdou, že by kohokoliv odmítla za účelem provedení měření vpustit na svůj pozemek. Měření byla přítomna žalobkyně a dalších 6 svědků.
- 4)** Z protokolu o měření ze dne 30.4.2015 rovněž nevyplývá, která na věci nezúčastněná a technicky fundovaná osoba zjistila, že tepelné čerpadlo bylo spuštěno na plný výkon. Z ničeho také nevyplývá, zda tepelné čerpadlo nebylo po jeho zapnutí a odchodu z budovy opět vypnuto. Žalovaný uvedl, že podezření žalobkyně z toho, že manželé M. mohou výkon tepelného čerpadla zase zvýšit, nejsou nijak podložena a jsou spekulativní, s čímž žalobkyně nemůže souhlasit. Naopak její podezření je zcela logické, stejně jako je logické, že v chladnějších měsících může být tepelné čerpadlo výkonově poddimenzované a proto hrozí opětovně nastavení na původní či vyšší výkon, čímž dojde ke zvýšení hluku. Je to odborná otázka, kterou je nutno posoudit znalcem či jinou fundovanou osobou. Odbornou otázku nelze označit za spekulativní a z takového důvodu se jí nezabývat. Žalobkyně dále uvedla, že i kdyby měření hluku proběhlo v souladu s právními předpisy, výsledky provedeného měření nejsou průkazné a dostačující k prokázání neexistence nadlimitního množství hluku. Jediným možným způsobem je zajistit technicky fundovanou osobu, která bude přítomna po dobu měření u ovládacího panelu tepelného čerpadla, aby byla zajištěna technická stránka věci (plný výkon) a zároveň nemožnost snížení či vypnutí tepelného čerpadla během měření jinou osobou.
- 5)** Žalobkyně poukázala na ust. § 137 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen stavební zákon) s tím, že obtěžování žalobkyně hlukem je nepřiměřené a správní orgán měl trvat na původním stanovisku, tj. povinnosti vlastníků zhotovit protihlukovou bariéru.
- 6)** Žalobkyně namítla, že již při výstavbě rodinného domu a tepelného čerpadla se stavební úřad musel zabývat problematikou hluku. Žalobkyně má podezření, že tepelné čerpadlo neodpovídá podmínkám stanoveným stavebním úřadem.

Žalovaný ve vyjádření odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správních spisů a zdůraznil, že opatřené podklady navzdory prvotním zjištěním prokázaly, že jedna z podmínek pro rozhodnutí o nařízení nezbytných úprav, a to obtěžování okolí užíváním stavby, nebyla naplněna, a proto je postup správních orgánů souladný s právními předpisy. Žalovaný také s odkazem na obsah správních spisů vyjádřil nesouhlas s tvrzením, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav.

K 2) žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobkyně námitku směřující proti relevanci odborných podkladů neuplatnila v řízení před správním orgánem I. stupně, ani v řízení odvolacím. Pokud žalobkyně tyto skutečnosti neuplatnila, nelze vyžadovat po stavebním úřadu ani po žalovaném, aby znění takových námitek předjímal a dopředu se s nimi vypořádal.

K 3) žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že také zde uvedená tvrzení jsou námitkami nezákonnosti podkladu, z něhož vycházel ve svém stanovisku dotčený orgán státní správy, které však nebyly uplatněny v řízení. Stavební úřad neměl důvod pochybovat o tom, že protokol z měření je zpracován v souladu s právními předpisy. Stavební úřad ani není zmocněn k tomu, aby sám ze své iniciativy polemizoval s odbornými úkony a s podklady vydanými na jiném úseku veřejné správy [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 30.9.2009 sp. zn. 4 As 25/2009]. Skutečnost, že tepelné čerpadlo bylo v provozu, vyplývá z protokolu z měření, ze stanoviska KHS ze dne 20.5.2015 č.j. KHS SMS18948/2015/FM/HOK a ze záznamu KHS č.j. KHSMS 17054/2015/OV/HOK, kdy oba tyto dokumenty byly zpracovány toutéž úřední osobou, která se měření účastnila. Z obsahu protokolu o zkoušce č. H 115/15 je zřejmé, že měření hluku bylo provedeno při maximálním výkonu tepelného čerpadla při pokojové teplotě 39 °C, což je hodnota, která překračuje vnitřní hodnotu vzduchu obývací místnosti stanovenou normou ČSN EN 1280031.

K dalšímu žalobnímu bodu, když v něm žalobkyně namítla, že tepelné čerpadlo nebylo v době měření spuštěno na plný výkon, žalovaný poukázal na to, že ani takovou námitku žalobkyně nevznesla v průběhu řízení, kdy měla možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí a také se k nim vyjadřovala. Ve svém vyjádření však obdobné námitky neuplatnila a neuplatnila je ani v rámci odvolání. Žalovaný opět odkázal na obsah protokolu a stanoviska KHS, na které je odkazováno také v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proti obsahu rozhodnutí žalovaného žalobkyně žádné konkrétní námitky nevznesla. Dále k tomu žalovaný uvedl, že případné odstranění úprav softwaru tepelného čerpadla provedených odborným pracovníkem, na základě nichž přestala stavba obtěžovat své okolí hlukem a odpadl důvod pro nařízení nezbytných úprav, nelze předvídat a presumovat tak dopředu nezákonný stav či jednání. Taková domněnka nemůže být důvodem pro vydání rozhodnutí, kterým by stavební úřad nařídil nezbytné úpravy. Právní úprava potenciální rozhodování pro futuro neumožňuje.

K dalším tvrzením žalobkyně žalovaný uvedl, že stavební úřad postupoval v souladu s ust. § 137 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Hluk limity stanovené veřejnými předpisy nepřekračoval, a proto nebylo možno nařídit provedení

nezbytných úprav. Žalovaný k tomu podotkl, že žalobkyně má možnost domáhat se zdržení se obtěžování hlukem soudně podle předpisů občanského práva.

K závěrečnému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že nepopírá, že tepelné čerpadlo neodpovídá podmínkám stanoveným stavebním úřadem, ale takováto skutečnost je pouze jednou z podmínek pro postup podle § 137 odst. 1 stavebního zákona. Jelikož v posuzované věci nebyla naplněna podmínka nepřiměřeného obtěžování hlukem, nemohly být nezbytné úpravy nařízeny.

Žalobkyně v replice k vyjádření k žalovaného doručené krajskému soudu dne 20.1.2017 vyjádřila nesouhlas s argumentací žalovaného a setrvala na obsahu podané žaloby.

V dalším podání doručeném krajskému soudu dne 23.1.2017 označeném „Doplnění důkazů pro nedostatky skutkových zjištění ze správního řízení, které vedly ke zrušení rozhodnutí nenařízení stavebních úprav a které mohou být napraveny“ žalobkyně zopakovala svá žalobní tvrzení týkající se průběhu měření hluku zachyceného v protokolu č. H 115/15, zpochybnila rozhodnutí správních orgánů s ohledem na ust. § 137 stavebního zákona, když má za to, že i pokud by nedošlo k překročení hygienických limitů, měl by stavební úřad nařídít provedení nezbytných úprav, pokud by dospěl k závěru, že hluk překračuje míru přiměřenou k poměrům v daném území. Dále žalobkyně uvedla, že ze stavebního spisu týkajícího se stavby rodinného domu manželů M. zjistila, že stavba tepelného čerpadla, stejně jako stavba domu, jsou postaveny a využívány v rozporu s podmínkami danými stavebním povolením a souhlasem s užíváním stavby. Za splnění této podmínky je pak možné podle žalobkyně nařídít provedení stavebních úprav, jak vyplývá z § 137 odst. 3 stavebního zákona. Žalobkyně je schopna prokázat, že rozhodnutí stavebního úřadu týkající se stavby rodinného domu a čerpadla je v rozporu se stavebním zákonem a také, že hluk z tepelného čerpadla překračoval limity stanovené v nařízení č. 272/2011 Sb. ode dne 13.12.2011. Žalobkyně ze spisu týkajícího se stavby rodinného domu manželů M. zjistila, že stavba tepelného čerpadla byla provedena bez jakéhokoliv povolení nebo opatření. Podmínka podle § 137 odst. 3 stavebního zákona by tedy měla být naplněna. Dle stavebního povolení měl být rodinný dům manželů M. vytápěn teplovodní soustavou s kotlem na tuhá paliva. Jako náhradní zdroj byl navržen krb s výměníkem. Není uvedeno, že bude vytápěn jiným zdrojem, přesto je od podzimu roku 2011 v provozu tepelné čerpadlo, které je hlučné a žalobkyni dlouhodobě obtěžuje. V další části svého podání žalobkyně v časovém sledu zrekapitulovala skutkový děj od roku 2011 včetně průběhu správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí.

Další podání učinila žalobkyně dne 11.5.2017 a v něm informovala soud o svém zjištění, že firma, která prováděla instalaci tepelného čerpadla, má certifikát k této činnosti až ode dne 29.10.2014, ačkoliv instalace čerpadla byla prokazatelně provedena před tímto datem v říjnu roku 2011. Dle výpisu z katastru nemovitostí je zřejmé, že přístupová cesta k rodinnému domu manželů M., je soukromá a proto je povinnost zřídit před stavbou rodinného domu věčné břemeno na parcelu č. X, jinak stavebník nesmí započít se stavbou rodinného domu. Žalobkyně má za to, že takto to měli učinit manželé M. Podle žalobkyně správní orgány obou stupňů porušily soulad se stavebním zákonem, v důsledku čehož žalobkyně dlouhodobě trpí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.)), a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 10.4.2013 byl stavebnímu úřadu postoupen podnět KHS k šetření na základě měření hluku tepelného čerpadla umístěného na fasádě domu manželů M., které provedla akreditovaná laboratoř Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě. Výsledkem měření bylo potvrzení překročení limitní hladiny hluku. Současně byl zaslán protokol o průběhu měření č.j. KHSMS 09038/2012/HOK/OV. Oznámením ze dne 27.11.2013 zahájil stavební úřad řízení ve věci nezbytných úprav týkajících se provedení tepelného čerpadla a současně vyzval všechny účastníky k seznámení se s podklady rozhodnutí a určil jim k tomu přiměřenou lhůtu. Rozhodnutím ze dne 1.4.2014 č.j. MMFM 43149/2014 stavební úřad nařídil provést nezbytné úpravy v souvislosti se stavbou tepelného čerpadla na fasádě rodinného domu manželů M. spočívající v provedení protihlukové stěny na části pozemku parc. č. X v k. ú. Frýdek. Proti tomuto rozhodnutí podali manželé M. odvolání, v němž vyjádřili svůj nesouhlas s nařízením nezbytných úprav a informovali stavební úřad, že s přihlédnutím k provedenému měření KHS byl na jejich žádost technikem proveden servisní zásah za účelem snížení hluku. Současně předložili protokol o servisním zásahu a specifikaci hlučnosti uvedenou výrobcem. Rozhodnutí stavebního úřadu bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 15.7.2014 č.j. MSK 73049/2014. Žalobkyně podáním ze dne 19.9.2014 požádala žalovaného o uplatnění opatření proti nečinnosti. Stavební úřad výzvou ze dne 6.10.2014 vyzval manžele M., aby ve lhůtě 45 dnů doplnili podklady pro rozhodnutí o závazné stanovisko KHS doložené novým měřením hluku. Současně bylo řízení přerušeno. Žalovaný rozhodnutím ze dne 21.10.2014 na základě žádosti žalobkyně vydal opatření proti nečinnosti a přikázal stavebnímu úřadu nejpozději do 30 dnů ve věci vydat rozhodnutí. Manželé M. žádostí ze dne 6.10.2014 požádali o prodloužení lhůty s tím, že je organizačně a časově náročné naplánovat termín měření za účasti pracovníka KHS. Stavební úřad usnesením ze dne 27.11.2014 prodloužil lhůtu k předložení podkladů o 30 dnů. Žalobkyně podala opětovně žádost k žalovanému o uplatnění opatření proti nečinnosti a současně se odvolala proti usnesení o prodloužení lhůty k doplnění podkladů. Žalovaný rozhodnutím ze dne 1.4.2015 zrušil usnesení stavebního úřadu ze dne 27.11.2014 a řízení o žádosti o prodloužení lhůty zastavil. Následně dne 13.4.2015 vydal žalovaný opatření proti nečinnosti, jímž přikázal stavebnímu úřadu, aby ve lhůtě do 45 dnů od doručení opatření vydal ve věci rozhodnutí. Stavební úřad oznámením ze dne 20.4.2015 oznámil jednak pokračování v řízení a jednak provedení kontrolního měření, které bude realizováno dne 30.4.2015. Podle protokolu z tohoto měření se jej zúčastnili manželé M. i žalobkyně, pracovník KHS Ing. A. K. a pracovníci stavebního úřadu. Dle protokolu žalobkyně odmítla vpustit úřední osoby na pozemek. Měření tedy probíhalo na pozemku pana M.. Žalobkyně uvedla, že čerpadlo je vypnuté a měření nepovažuje za relevantní. Podle protokolu bylo čerpadlo v provozu a měření se provádělo z pozemku pana M. Byla přivolána hlídka Městské policie a následně Policie ČR za účelem asistence. Dle úředního záznamu pořízeného pracovníkem KHS Ing. K. o průběhu měření dne 30.4.2015 měření mělo být provedeno za účelem ověření účinnosti provedených protihlukových opatření, která spočívala v softwarové úpravě otáček ventilátorů venkovní jednotky tepelného čerpadla. Zásah do zařízení byl proveden odborným pracovníkem a k jeho provedení jsou nutné patřičné odborné znalosti výrobku a

specializovaného vybavení. Tuto úpravu zároveň není možno zpětně zrušit skrze běžné uživatelské rozhraní a ovládací prvky tepelného čerpadla. Pro měření hluku přizval pan M. pracovníky akreditované měřící laboratoře Labtech s.r.o. Žalobkyně se dostavila zanedlouho po zahájení příprav měření v doprovodu dalších osob. Po žádosti o zpřístupnění pozemku k provedení měření reagovala verbálními útoky na většinu přítomných a odmítala zpřístupnit svůj pozemek. Zpochybňovala objektivitu měření. Mimo jiné tvrdila, že dům pana M. je využíván pro výrobu drog, pěstování rostlin a že je mimo hluku obtěžována i zápachem a vibracemi. Uvedla, že odmítá zpřístupnit pozemek, neboť tepelné čerpadlo není v provozu. Tepelné čerpadlo bylo po celou dobu prokazatelně v provozu a pan M. umožnil přístup jak k venkovní jednotce, tak do vnitřního prostoru domu, kde je umístěna vnitřní jednotka tepelného čerpadla s ovládáním. Pracovnice stavebního úřadu přivolala hlídku Městské policie a poté žalobkyně přivolala hlídku státní policie, neboť uváděla, že ji strážníci Městské policie v minulosti napadli. Dále se opakovala předchozí situace verbálních útoků žalobkyně na většinou přítomných osob. Pracovníci akreditované měřící laboratoře se pokoušeli provést měření alespoň na hranici pozemku, avšak žalobkyně svým hlasovým projevem i přes upozorňování toto měření rušila. Cca po 45 minutách se ji podařilo přesvědčit k tomu, aby zpřístupnila svůj pozemek a umožnila provedení měření, avšak ani v tomto případě neustalo rušení hlasitou řečí žalobkyně a jejích hostů přes opakované žádosti o chvíli klidu. Závěrem bylo provedeno změření hladiny akustického tlaku 1 metr před zařízením tepelného čerpadla. Součástí správního spisu je protokol o zkoušce č. H 115/15 a dále stanovisko KHS k tomuto protokolu ze dne 20.5.2015 se závěrem, že měřením hluku, které bylo provedeno v denní době, bylo zjištěno prokazatelné nepřekročení hladiny hygienického limitu, na základě čehož KHS uzavřela, že protihluková opatření spočívající v softwarové úpravě řízení otáček ventilátoru venkovní jednotky tepelného čerpadla jsou dostatečným opatřením zaručujícím nepřekračování hladin limitů hluku v denní i noční době. Oznámením stavebního úřadu ze dne 9.6.2015 byli účastníci vyzváni k seznámení se z podklady rozhodnutí a možností vyjádřit se k nim. Žalobkyně se vyjádřila podáním ze dne 15.6.2015, v němž zopakovala, že tepelné čerpadlo nebylo v provozu. Uvedla, že ji pracovnice stavebního úřadu slovně napadla a pošpinila před zavolanou policií, zpochybnila zákonnost realizace stavby rodinného domu pana M., poukázala na dlouhotrvající sousedské spory a vyhrocené vztahy, uvedla, že měření je nesmyslné, KHS byla ovlivněna rodinou M. a poskytuje se jim neoprávněné právo, aby mohli žalobkyni obtěžovat a poškozovat, namítla porušení stavebního zákona (§ 137 odst. 1 písm. a)). Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 30.6.2015 bylo rozhodnuto o nenařízení provedení nezbytných úprav v souvislosti se stavbou tepelného čerpadla na fasádě rodinného domu manželů M. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž upozornila na nepřiměřeně dlouhou dobu řízení. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně považuje za procesně vadné, protože původní rozhodnutí bylo zrušeno, takže mělo být vydáno rozhodnutí, jímž by se správní orgán vypořádal s původním podnětem pro zahájení správního řízení. Snížení hlučnosti tepelného čerpadla bylo provedeno ad hoc pro účely konkrétního měření, ale neodstranilo podstatu problému, když nastavit původní hodnoty výkonu není technickým problémem, proto považuje za řešení postavení protihlukové stěny. Zopakovala, že v době měření hlučnosti nebylo tepelné čerpadlo v provozu a i kdyby bylo, tak úpravy výkonu byly provedeny pro účel měření. A proto měl stavební úřad získat posouzení nezávislého odborného orgánu, zda řízení se sníženým výkonem jsou dostatečná podle příslušných norem a doporučení výrobce. O odvolání žalobkyně bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 137 odst. 1 písm. a) stavebního zákona stavební úřad může nařídit vlastníku stavby, stavebního pozemku, nebo zastavěného stavebního pozemku nezbytné úpravy, jimiž se docílí, aby užívání stavby nebo jejího zařízení neohrožovalo životní prostředí, nepřiměřeně neobtěžovalo její uživatele a okolí hlukem, exhalacemi včetně zápachu, otřesy, vibracemi, účinky neionizujícího záření anebo světelným zářením.

Podle ust. § 137 odst. 3 věty první stavebního zákona nezbytné úpravy podle odstavce 1 může stavební úřad nařídit pouze v případě, že stavba nebo zařízení nejsou postaveny a užívány v souladu s podmínkami, danými povolením stavebního úřadu.

V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla porušení zásady materiální pravdy, když správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav. Krajský soud má obsahem správních spisů za prokázané, že skutkový stav byl řádně zjištěn. Názor žalobkyně, že mělo být rozhodnuto na základě výsledků měření hluku ze dne 14.3.2013, je mylný. Výsledky tohoto měření představovaly pouze podnět k zahájení řízení ve věci nezbytných stavebních úprav. Teprve v rámci tohoto řízení zahájeného oznámením ze dne 27.11.2013 byl zjišťován skutkový stav. Žalovaný jako nadřízený správní orgán ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 15.7.2014 č.j. MSK 73049/2014 zavázal stavební úřad, aby se v dalším řízení zabýval také skutečnostmi, které uvedli manželé M. ve svém odvolání. Technické seřízení tepelného čerpadla mělo nepochybně dopad na skutkový stav, který oproti měření z března 2013 nabyl jiné podoby, jak bylo prokázáno následným měřením ze dne 30.4.2015. Správní orgány jsou povinny rozhodovat podle skutkového stavu existujícího ke dni vydání jejich rozhodnutí (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 7.4.2011 č.j. 1 As 24/2011-79). V posuzované věci, jak již uvedl žalovaný, je pro rozhodnutí stavebního úřadu, kterým je uložena povinnost provést nezbytné úpravy, nutné, aby byly kumulativně splněny dvě zákonné podmínky, a to aby bylo prokázáno nepřiměřené obtěžování okolí hlukem (§ 137 odst. 1 písm. a) stavebního zákona) a aby stavba nebo zařízení, jehož se nezbytné úpravy mají týkat, bylo postaveno a užíváno v rozporu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu (§ 137 odst. 3 stavebního zákona). Pokud ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebyla naplněna podmínka ohrožení žalobkyně nadlimitním hlukem, což bylo v řízení prokázáno, nemohl stavební úřad uložit vlastníkům stavby a zařízení tepelného čerpadla povinnost nutných úprav.

V druhém žalobním bodě žalobkyně brojila proti postupu stavebního úřadu, který poskytl manželům M. lhůtu k předložení výsledků nového měření. Ani tento žalobní bod neshledal krajský soud důvodným, když má za to, že poskytnutí lhůty k předložení výsledků nového měření představovalo zcela legální a logický postup stavebního úřadu, neboť bez nového měření by nemohl být dostatečným způsobem zjištěn skutkový stav. Jelikož měření je závislé na odbornými znalostmi vybaveném subjektu, který měření fakticky provede, součinnosti vlastníků stavby i žalobkyně jako osoby tvrdící ohrožení hlukem, nemohlo být provedeno ze dne na den, ale v návaznosti na dohodě zúčastněných. Stavební úřad byl navíc zavázán již shora zmiňovaným stanoviskem žalovaného jako nadřízeného správního orgánu vyjádřeným ve zrušujícím rozhodnutí, že je nezbytné zkoumat dopad technického zásahu provedeného na tepelném čerpadle na skutkový stav. Obsahem správního spisu má soud za prokázané, že provedení měření bylo původně naplánováno již na

listopad 2014, avšak z důvodu nedostatku součinnosti žalobkyně k němu nedošlo. Soud nezpochybňuje důvody, které k tomu žalobkyni vedly, ale je povinen zohlednit veškeré skutkové okolnosti nastalé v průběhu řízení. Žalobkyně se proti poskytnutí lhůty stavebníkům k předložení výsledků měření, jakož i proti jejímu prodloužení bránila žádostmi o opatření proti nečinnosti adresovanými žalovanému, kterým bylo vyhověno. Procesní práva žalobkyně tedy nebyla nijak zkrácena.

V třetím žalobním bodě žalobkyně zpochybnila způsob měření hluku, které proběhlo dne 30.4.2015. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že postup měření je dokladován protokolem z místního šetření vyhotoveným stavebním úřadem, z technického hlediska protokolem o měření č. H 115/15 a v detailech úředním záznamem, který vyhotovil pracovník KHS Ing. K., jenž byl měření přítomen. Tvzení žalobkyně, že tepelné čerpadlo nebylo v provozu, má soud za vyvrácené uvedenými listinami, které se shodují v tvrzení, že tepelné čerpadlo bylo v provozu. Shodně s žalovaným má krajský soud za to, že žalobkyně měla možnost zpochybnit způsob měření jednak ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, které uplatnila písemnou formou dne 15.6.2015 a jednak v odvolání. Ani v jednom případě tak neučinila. Námitku vznesla poprvé až v žalobě. Jelikož se jedná o námitku směřující proti podkladu k důkazu, bylo nezbytné její uplatnění v průběhu správního řízení. Soud není oprávněn zasahovat do pravomoci správních orgánů tím, že by sám posuzoval a vyhodnocoval důkazy, pokud z důvodu absence relevantní námítky tak nemohly učinit již správní orgány. Je věcí žalobkyně, aby náležitě hájila své zájmy primárně ve správním řízení, a to ve lhůtách k tomu určených. Třetí žalobní bod proto krajský soud důvodným neshledal.

Totéž platí pro čtvrtý žalobní bod, jehož tvrzení směřují rovněž proti způsobu měření hluku dne 30.4.2015. Stejně tak lze k tomuto žalobnímu bodu vztáhnout argumentaci soudu k pochybnostem žalobkyně o výkonu tepelného čerpadla uvedenou k předchozímu žalobnímu bodu. Shodně s žalovaným má krajský soud za to, že pochybnost žalobkyně ohledně možného opětovného navýšení výkonu čerpadla a tím také hladiny hluku, je vedena v hypotetické rovině. Správní orgán je povinen rozhodovat na základě skutečného stavu věci a nikoliv na základě potenciálních domněnek týkajících se budoucnosti. Důkaz znaleckým posudkem, který žalobkyně k tomuto žalobnímu bodu navrhovala, krajský soud zamítl, neboť má za to, že pracovník KHS, který byl měření přítomen, a pracovníci akreditované laboratoře, kteří měření prováděli, jsou subjekty dostatečně odborně a profesně způsobilými k provedení měření.

V pátém žalobním bodě žalobkyně tvrdila, že s ohledem na ust. § 137 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a nepřiměřené obtěžování žalobkyně hlukem měl správní orgán setrvat na původním stanovisku, tj. povinnosti vlastníků zhotovit protihlukovou bariéru. Tento názor žalobkyně je v rozporu s ust. § 137 odst. 1 písm. a) a ust. § 137 odst. 3 stavebního zákona. Jak již bylo výše argumentováno v rámci vypořádání žalobního bodu 1), stavební zákon v ust. § 137 stanoví pro nařízení nezbytných úprav existenci dvou zákonných podmínek, a to nepřiměřeného obtěžování hlukem a současně rozporu stavby a jejího užívání s podmínkami danými povolením stavebního úřadu. Nutnost kumulativní existence obou zákonných podmínek již dostatečným způsobem osvětlil žalovaný v napadeném rozhodnutí, krajský soud jeho výklad plně aproboval a nemá, co by více k tomuto žalobnímu tvrzení uvedl.

Žalobkyně v žalobním tvrzení žádným relevantním způsobem závěry žalovaného nezpochybnila. Ani tento žalobní bod proto krajský soud neshledal důvodným.

V posledním žalobním bodě žalobkyně vyslovila podezření, že tepelné čerpadlo neodpovídá podmínkám stanoveným stavebním úřadem. Tuto skutečnost správní orgány nezpochybnily, naopak ji výslovně uznaly. Nicméně tím je dána existence pouze jedné ze dvou zákonných podmínek, které musí být naplněny současně, aby stavební úřad mohl vydat rozhodnutí o nařízení nezbytných úprav. Druhá podmínka, tj. nepřiměřené obtěžování žalobkyně nadměrným hlukem, nebyla v řízení prokázána. Měření ze dne 14.3.2013 sice nadlimitní hladinu hluku prokázalo, v průběhu následného správního řízení se však skutkový stav prokazatelně změnil. Pokud by stavební úřad na změnu skutkového stavu nereagoval a rozhodl by na základě měření ze dne 14.3.2013 o nařízení nezbytných úprav, bylo by takové rozhodnutí v rozporu se zákonem.

Shora uvedenou argumentaci má krajský soud také za vypořádaná tvrzení uvedená žalobkyní v jejím podání doručeném krajskému soudu dne 23.1.2017, v němž rozvedla blíže původní žalobní tvrzení.

K dalšímu podání žalobkyně učiněnému dne 11.5.2017 soud uvádí toliko, že skutečnosti zde uvedené nemají žádnou relevanci k posuzované věci. Není úkolem soudu posuzovat, zda firma, která prováděla instalaci tepelného čerpadla, měla k tomuto úkonu platnou certifikaci. Existence věcného břemene za účelem příjezdu k rodinnému domu manželů M. je právní otázkou, která přesahuje předmět posuzovaného správního řízení, a proto se jí krajský soud nezabýval.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že obsah správních spisů představuje dostatečný podklad pro rozhodnutí ve věci, a proto zamítl nejen důkaz znaleckým posudkem, jak již bylo shora uvedeno, ale také další důkazní návrhy žalobkyně – účastnický výslech žalobkyně, výpovědi blíže neurčených svědků a rozhodnutí stavebního úřadu stanovující podmínky pro stavbu tepelného čerpadla.

Jelikož krajský soud žádný z žalobních bodů neshledal důvodným, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému s tímto soudním řízením nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. června 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu